

ROZSUDEK SOUDU (druhého rozšířeného senátu)

13. září 2006 *

Ve věci T-210/02,

British Aggregates Association, se sídlem v Lanark (Spojené království),
zastoupená C. Pounceyem, solicitor, a L. Van Den Hendem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené J. Flettem a S. Meany, jako
zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednací jazyk: angličtina.

podporované

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, původně zastoupeným P. Ormond, poté T. Harris a R. Caudwell, jako zmocněnkyněmi, původně ve spolupráci s J. Stratford a M. Hall, barristers, poté ve spolupráci s M. Hall,

vedlejším účastníkem,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2002) 1478 konečné ze dne 24. dubna 2002 o státní podpoře N 863/01 – Spojené království/Daň z kameniva,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(druhý rozšířený senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová a S. Papasavvas, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. prosince 2005,

vydává tento

Rozsudek

Skutkový základ sporu

1 British Aggregates Association je sdružení seskupující malé nezávislé podniky provozujících kamenolomy ve Spojeném království. Má 55 členů provozujících více než 100 kamenolomů.

2 Kamenivo je zrnitý chemicky inertní materiál, který je využíván v oblasti stavebnictví a inženýrských staveb. Může být používán jako takový, například jako navážka nebo štěrky, nebo smíchán s pojivem, jako je cement (k získání betonu) nebo asfalt. Některé přírodně zrnité materiály, jako je písek nebo štěrky, mohou být získány proséváním. Další materiály, jako je tvrdý kámen, musejí být před proséváním drceny. Kamenivo používané pro různé účely musí splňovat příslušná kritéria a fyzikální vlastnosti původního materiálu určují, zda je vhodný pro zamýšlené použití. Například kritéria pro násypy jsou méně přísná než kritéria pro podkladní vrstvy vozovek, která naopak nejsou tak přísná jako kritéria pro silně zatěžované povrchy, jako jsou povrchy vozovek či kamenivo pro kolejové lože. Pro účely, kde jsou kritéria méně přísná, existuje větší množství materiálů, zatímco materiály splňující přísnější požadavky jsou méně početné.

Finance Act 2001

- 3 Články 16 až 49 druhé části Finance Act 2001 (finanční zákon pro rok 2001, dále jen „zákon“) a jeho přílohy 4 až 10 zavádějí ve Spojeném království Aggregates Levy tax z kameniva, dále jen „AGL“ nebo „daň“).
- 4 Ustanovení upravující zavedení AGL nabyla podle prováděcího nařízení k tomuto zákonu účinnosti dne 1. dubna 2002.
- 5 Zákon byl novelizován články 129 až 133 a přílohou 38 Finance Act 2002 (finanční zákon pro rok 2002). Takto novelizovaná ustanovení upravují osvobození pro odpady (spoils) vyplývající z těžby některých rud, zejména břidlice, ball clay a kaolín. Krom toho stanoví přechodné období pro zavedení daně v Severním Irsku.
- 6 AGL činí 1,60 GBP za tunu kameniva, které je předmětem obchodování (čl. 16 odst. 4 zákona).
- 7 Článek 16 odst. 2 zákona v novelizovaném znění stanoví, že AGL je splatná, jakmile se množství kameniva podléhajícího dani ke dni nabytí účinnosti zákona stane předmětem obchodování ve Spojeném království. Týká se tedy stejným způsobem dováženého kameniva i kameniva těženého ve Spojeném království.
- 8 Článek 13 odst. 2 písm. a) prováděcího nařízení umožňuje provozovateli kamenolomu získat daňovou úlevu, pokud je kamenivo podléhající dani vyváženo nebo přepravováno mimo území Spojeného království, aniž by bylo jinak upravováno.

9 Článek 17 odst. 1 zákona v novelizovaném znění stanoví:

„V této části pojem ‚kamenivo‘ označuje (s výhradou článku 18 níže) kámen, štěrk nebo písek, jakož i všechny materiály, které jsou jejich dočasnými nebo přirozenými součástmi.“

10 Článek 17 odst. 2 zákona stanoví, že kamenivo nepodléhá dani ve čtyřech případech: je-li výslovně osvobozeno od daně; je-li předtím použito ke stavebním účelům; pokud již podléhalo dani z kameniva, nebo pokud se ke dni nabytí účinnosti zákona nenachází ve svém místě původu.

11 Článek 17 odst. 3 a 4 zákona v novelizovaném znění upravuje několik případů osvobození od daně.

12 Článek 18 odst. 1, 2 a 3 zákona v platném znění mimoto upravuje postupy osvobozené od daně a materiály, na něž se toto osvobození vztahuje.

Správní řízení a řízení před vnitrostátním soudem

13 Dopisem ze dne 24. září 2001 obdržela Komise stížnost (dále jen „první stížnost“) od dvou podniků, které neměly žádný vztah k žalobkyni a které požádaly, aby jejich totožnost byla dotyčnému členskému státu znepřístupněna v souladu s čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí

pravidla k článku [88] Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1, Zvl. vyd. 08/01, s. 339). Stěžovatelé se v zásadě domnívali, že vyloučení některých materiálů z působnosti AGL, osvobození vývozu od daně a odchylky týkající se Severního Irska představují státní podpory.

- 14 Dopisem ze dne 20. prosince 2001 oznámilo Spojené království Velké Británie a Severního Irska Komisi režim státní podpory nazvaný „Postupné zavádění daně z kameniva v Severním Irsku“.
- 15 Dopisem ze dne 6. února 2002 sdělila Komise tomuto členskému státu shrnutí první stížnosti a vyzvala jej jednak, aby se k této stížnosti vyjádřil, a jednak, aby poskytl doplňující informace o AGL. Uvedený stát tak učinil dopisem ze dne 19. února 2002.
- 16 Dne 11. února 2002 podala žalobkyně žalobu proti AGL u High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division [Okresní soud (Anglie a Wales), královský senát, Spojené království]. Dovolávala se zejména porušení pravidel Společenství v oblasti státních podpor. Rozsudkem ze dne 19. dubna 2002 zamítl High Court of Justice žalobu s tím, že povolil žalobkyni podat odvolání ke Court of Appeal (England & Wales) [Odvolací soud (Anglie a Wales), Spojené království]. Jelikož žalobkyně skutečně odvolání podala, nařídil Court of Appeal přerušit řízení s ohledem na podání projednávané žaloby u Soudu.
- 17 Dopisem ze dne 15. dubna 2002 žalobkyně mezitím podala Komisi stížnost proti AGL (dále jen „stížnost žalobkyně“). V podstatě uplatňovala, že vyloučení některých materiálů z působnosti AGL, jakož i osvobození vývozu představují státní podpory.

Pokud jde o odchylky týkající se Severního Irska oznámené orgány Spojeného království, podle žalobkyně jsou neslučitelné se společným trhem.

Napadené rozhodnutí

- 18 Dne 24. dubna 2002 přijala Komise rozhodnutí nevznést námitky proti AGL (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 19 Dne 2. května 2002 sdělily orgány Spojeného království napadené rozhodnutí žalobkyni. Formálně jí bylo oznámeno Komisí dopisem ze dne 27. června 2002.
- 20 Komise má ve svém rozhodnutí (bod 43 odůvodnění) za to, že daň neobsahuje prvek státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, neboť její působnost je odůvodněna logikou a povahou daňového režimu. Krom toho se domnívá, že osvobození poskytnuté Severnímu Irsku, které bylo oznámeno Komisi, je slučitelné se společným trhem.
- 21 Komise při popisu rozsahu působnosti AGL v podstatě zdůrazňuje, že tato daň bude vyměřena z přírodního kameniva „definovaného jako kamenivo vyráběné při první těžbě z přírodních usazenin rudy“ a složené z „úlomků kamení, písku a štěrku, jež mohou být použity v surovém stavu nebo po mechanickém opracování, jako je

drcení, propírání nebo kalibrace“ (body 8 a 9 odůvodnění). Pokud jde o vyloučené materiály a sledované cíle, Komise v bodech 11 až 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí:

„AGL nebude vybírána z materiálů, které jsou vedlejším produktem nebo odpadem z jiných postupů. Podle britských orgánů jsou mezi těmito materiály uvedeny odpady břidlice a kaolínu, hlušina, prach, struska z vysokých pecí, skleněné a kaučukové odpady. Rovněž se nevybírání z recyklovaného kameniva, do kteréžto kategorie patří kámen, písek a štěrk, jež byly alespoň jednou použity (obecně v oboru stavebnictví a inženýrských staveb).

Podle britských orgánů je cílem vyloučení takovýchto materiálů z působnosti AGL podpora jejich použití jako stavebních materiálů a snížení nadměrné těžby přírodního kameniva, čímž je podporováno racionální využívání zdrojů.

Původní předpoklady britských orgánů počítají s tím, že AGL umožní snížit objem poptávky po přírodním kamenivu průměrně o 20 milionů tun ročně při roční poptávce ve Spojeném království v řádu 230 až 250 milionů tun.“

- 22 Pokud jde o posouzení rozsahu působnosti AGL, napadené rozhodnutí v bodech 29 a 31 odůvodnění uvádí:

„Komise podotýká, že AGL se vztahuje pouze na obchodní využití kamene, písku a štěrku použitých jako kamenivo. Nevztahuje se na tyto materiály, pokud jsou

používány k jiným účelům. AGL bude vybírána pouze z přírodního kameniva. Nebude vybírána z kameniva vytěženého jako vedlejší produkty nebo odpad jiných postupů (sekundární kamenivo) ani z recyklovaného kameniva. Komise se tudíž domnívá, že AGL se týká pouze některých oborů činnosti a některých podniků. Poznámává tedy, že je třeba posoudit, zda je rozsah působnosti AGL odůvodněn logikou a systematikou daňového systému.

[...] [S]pojené království v rámci výkonu svobody úpravy svého vnitrostátního daňového režimu pojal AGL tak, aby maximalizovala využití recyklovaného kameniva nebo dalších substitučních produktů oproti přírodnímu kamenivu a podporovala racionální využití přírodního kameniva, které je neobnovitelným přírodním zdrojem. Zásahy do životního prostředí, jaké představuje těžba kameniva, kterou Spojené království hodlá omezit prostřednictvím AGL, zahrnují škodliviny hluku, prachu, zásahy do biodiverzity a vizuální degradaci.“

23 Komise z toho v bodě 32 odůvodnění vyvozuje, že „AGL je specifickou daní, jejíž rozsah působnosti je velmi omezen, vymezen členským státem podle zvláštních vlastností dotyčného oboru činnosti“, a že „[s]truktura a dosah daně odrážejí značný rozdíl mezi těžbou přírodního kameniva, která vede k nežádoucím důsledkům pro životní prostředí, a výrobou sekundárního nebo recyklovaného kameniva, která představuje významný přínos pro nakládání s kamenem, pískem a štěrkem pocházejících z těžby a jiných prací či nakládání prováděné legálně k různým účelům“.

24 Pokud jde o osvobození vyváženého kameniva, které nebylo zpracováno na území Spojeného království, od daně, napadené rozhodnutí v bodě 33 odůvodnění uvádí:

„[...] takové řešení je odůvodněno skutečností, že kamenivo může být ve Spojeném království osvobozeno od daně, pokud je používáno ve výrobních procesech

osvobozených od daně (např. výroba skla, plastů, papíru, hnojiv a pesticidů). Vzhledem k tomu, že britské orgány nemohou vykonávat kontrolu nad použitím kameniva mimo své území, je osvobození vývozu od daně žádoucí z důvodu právní jistoty vývozců kameniva a zabránění nespravedlivému zacházení s vývozy kameniva, které by jinak mohly být osvobozeny od daně ve Spojeném království.“

25 Komise v bodě 34 odůvodnění uzavírá:

„[Z] povahy a obecné systematiky takového výběru daně vyplývá, že se nepoužije na sekundární ani recyklované kamenivo. Uložení daně z těžby přírodního kameniva přispěje k snížení těžby primárního kameniva, menšímu využívání neobnovitelných zdrojů a zmírnění škodlivých následků pro životní prostředí. Komise je tudíž toho názoru, že výhody, které mohou vzniknout některým podnikům z důvodu vymezení rozsahu působnosti AGL, jsou odůvodněny povahou a obecnou systematikou daňového režimu.“

Řízení

26 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 12. července 2002 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

27 Samostatným podáním došlým kanceláři Soudu téhož dne žalobkyně navrhla, aby věc byla projednána ve zrychleném řízení upraveném v článku 76a jednacího řádu Soudu. Soud dne 30. července 2002 odmítl tomuto návrhu vyhovět.

- 28 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 29. října 2002 podaly orgány Spojeného království návrh na vstup do probíhajícího řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání žalované. Usnesením ze dne 28. listopadu 2002 předseda druhého senátu Soudu toto vedlejší účastenství povolil. Vedlejší účastník předložil svůj spis a ostatní účastníci řízení předložili svá vyjádření k tomuto spisu ve stanovených lhůtách.
- 29 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud (druhý rozšířený senát) o zahájení ústní části řízení bez předchozího provádění důkazů. Účastníci řízení odpověděli na písemné otázky Soudu a předložili požadované dokumenty ve stanovených lhůtách.
- 30 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Soudu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 13. prosince 2005.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 31 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí s výjimkou části o přezkoumání osvobození přiznaného Severnímu Irsku;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

32 Komise a vedlejší účastník navrhuji, aby Soud:

- odmítl žalobu jako nepřipustnou nebo zamítl jako neopodstatněnou;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti

Argumenty účastníků řízení

- 33 Aniž by Komise vznesla formální námitku nepřípustnosti, zpochybňuje přípustnost žaloby. Tvrdí, že žalobkyně není napadeným rozhodnutím osobně dotčena ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.
- 34 Komise uplatňuje, že takové rozhodnutí, jako je napadené rozhodnutí, kterým se povoluje režim podpory, je normativním aktem s obecnou působností. Podle klasického kritéria osobní vazby (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. července 2002, *Unión de Pequeños Agricultores v. Rada*, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677) tedy žalobkyně není osobně dotčena rozhodnutím nevznést námitky na závěr předběžného vyšetřovacího řízení zavedeného čl. 88 odst. 3 ES.
- 35 Žalobkyně především podle Komise neprokázala, že alespoň jeden z jejích členů byl napadeným rozhodnutím osobně dotčen.

36 Komise se ve své žalobní odpovědi domnívá, že pokud se stejně jako v projednávaném případě rozhodne, že nezahájí formální vyšetřovací řízení, je k prokázání existence osobní vazby třeba doložit, že soutěžní postavení člena žalobkyně je danou podporou dotčeno. Opírá se o rozsudky Soudu ze dne 5. června 1996, Kahn Scheepvaart v. Komise (T-398/94, Recueil, s. II-477, body 43 a 50); ze dne 16. září 1998, Waterleiding Maatschappij v. Komise (T-188/95, Recueil, s. II-3713, body 60 až 65), a ze dne 21. března 2001, Hamburger Hafen- und Lagerhaus a další v. Komise (T-69/96, Recueil, s. II-1037, bod 41).

37 Komise se v duplice konečně domnívá, že použitelným kritériem pro účely posouzení osobní vazby v případě rozhodnutí Komise nevznést námitky stejně jako v případě konečného rozhodnutí přijatého na závěr formálního vyšetřovacího řízení je kritérium podstatného zásahu do soutěžního postavení žalobce (rozsudek Soudního dvora ze dne 28. ledna 1986, COFAZ a další v. Komise, 169/84, Recueil, s. 391).

38 Komise v tomto ohledu uplatňuje, že se Soud ve svém výše uvedeném rozsudku Waterleiding Maatschappij v. Komise a v rozsudku ze dne 5. prosince 2002, Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum v. Komise (T-114/00, Recueil, s. II-5121) dopustil pochybení, když se domníval, že rozsudky Soudního dvora ze dne 19. května 1993, Cook v. Komise (C-198/91, Recueil, s. I-2487), a ze dne 15. června 1993, Matra v. Komise (C-225/91, Recueil, s. I-3203) zakotvily dvojí kritérium podle toho, zda bylo rozhodnutí vydáno na závěr předběžného vyšetřovacího řízení nebo na závěr formálního vyšetřovacího řízení. Komise, která byla na jednání vyzvána, aby se vyjádřila k dosahu rozsudku Soudního dvora ze dne 13. prosince 2005, Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, Sb. rozh. I-10737), se domnívala, že tento rozsudek ve světle stanoviska generálního advokáta F. G. Jacobse potvrdil kritérium podstatného zásahu do soutěžního postavení žalobce posuzovaného režimu podpory.

39 V projednávaném případě žalobkyně podle Komise v žalobě neposkytla přesnou informaci o žádném ze svých členů, takže není možné doložit, že alespoň jeden z nich má právní zájem na podání žaloby.

- 40 Komise dodává, že nové skutkové okolnosti týkající se čtyř členů žalobkyně, jež byly uvedeny pouze ve fázi repliky, jsou nepřipustné.
- 41 V každém případě tyto nové okolnosti neumožňují se domnívat, že napadené rozhodnutí podstatným způsobem zasáhlo do soutěžního postavení dotyčných podniků. Komise v tomto ohledu tvrdí, že čísla uvedená žalobkyní ukazují, že nejvýznamnější část činnosti dvou členů žalobkyně, Torrington Stone Ltd a Cloburn Quarry Co. Ltd, nepodléhá dani. Navíc nestačí, aby podnik byl povinen vyřadit část svých sekundárních materiálů jako odpad.
- 42 Komise konečně tvrdí, že i kdyby Soud dospěl k závěru, že žalobkyně má právní zájem s ohledem na skutečnost, že napadené rozhodnutí bylo přijato na závěr předběžného vyšetřovacího řízení, jediným přípustným žalobním důvodem směřujícím ke zrušení je žalobní důvod vycházející z nezahájení formálního vyšetřovacího řízení. Tento druh vady řízení totiž může být zhojen zahájením formálního řízení. Žalobkyně však nemá právní zájem na podání žaloby proti konečnému rozhodnutí.
- 43 Žalobkyně tvrdí, že je napadeným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena, a to s ohledem jak na právní zájem svých členů, tak na svou úlohu stěžovatelky. Jedním z hlavních cílů AGL, který směřuje zejména k podpoře používání recyklovaného kameniva a dalších materiálů nahrazujících materiály podléhající dani, je totiž ovlivnění struktury trhu. Tato daň má tudíž negativní dopad na soutěžní postavení všech členů žalobkyně, kteří produkují všechny materiály podléhající AGL. Žalobkyně v replice pro znázornění vylíčila soutěžní postavení řady svých členů.

44 Žalobkyně dodává, že rozlišení uskutečněné Komisí ohledně přípustnosti jednotlivých žalobních důvodů je umělé. Pokud totiž podle žalobkyně žalobce prokáže, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, znamená to nutně, že narazila na obtíže, které by vyžadovaly zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

Závěry Soudu

45 Podle judikatury mohou jiné subjekty než adresáti rozhodnutí tvrdit, že jsou osobně dotčeny pouze tehdy, pokud je toto rozhodnutí zasahuje z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo z důvodu faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového rozhodnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, Recueil, s. 197, 223; výše uvedené rozsudky Cook v. Komise, bod 20; Matra v. Komise, bod 14, a konečně Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, bod 33).

46 V projednávaném případě nepostačí okolnost, které se dovolává žalující sdružení, že podalo stížnost týkající se AGL u Komise a vyjádřilo přání vstoupit do řízení jako zúčastněná strana ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, aby mu byl přiznán vlastní právní zájem na podání žaloby proti napadenému rozhodnutí o nezahájení formálního vyšetřovacího řízení. Zejména skutečnost, že stížnost žalobkyně, jakož i první stížnost podaná třetími podniky, vedla Komisi ke zkoumání rozsahu působnosti AGL v napadeném rozhodnutí, neumožňuje přiznat žalobkyni postavení vyjednavče, jehož postavení by bylo tímto rozhodnutím dotčeno (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, body 56 a 57).

- 47 Žalobkyně naproti tomu právem připomíná, že žaloba podaná sdružením jednajícím jménem nebo namísto jednoho nebo více jejích členů je přípustná, pokud by tito členové mohli sami podat přípustnou žalobu (rozsudky Soudu ze dne 6. července 1995, AITEC a další v. Komise, T-447/93 až T-449/93, Recueil, s. II-1971, bod 60, a ze dne 22. října 1996, Skibsværftsforeningen a další v. Komise, T-266/94, Recueil, s. II-1399, bod 50).
- 48 Soudu tedy přísluší ověřit, zda v projednávaném případě členové žalobkyně, nebo alespoň někteří z nich, mohou být považováni za osobně dotčené napadeným rozhodnutím.
- 49 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rámci řízení o kontrole státních podpor, stanoveného v článku 88 ES, musí být rozlišována jednak předběžná fáze zkoumání podpor zavedená odstavcem 3 tohoto článku, jejímž cílem je pouze umožnit Komisi, aby si mohla utvořit své prvotní stanovisko ohledně částečné nebo plné slučitelnosti dotčené podpory, a jednak fáze vyšetřování uvedená v odstavci 2 téhož článku. Pouze v rámci posledně uvedené fáze, která má umožnit Komisi, aby získala úplné informace o všech okolnostech věci, ukládá Smlouva o ES Komisi povinnost vyzvat zúčastněné strany, aby podaly své připomínky (výše uvedené rozsudky Soudního dvora Cook v. Komise, bod 22; Matra v. Komise, bod 16; rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 38, a výše uvedený rozsudek Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, bod 34).
- 50 Jestliže, aniž bylo zahájeno formální vyšetřovací řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 ES, Komise rozhodnutím přijatým na základě odstavce 3 téhož článku konstatuje, že podpora je slučitelná se společným trhem, nositelé těchto procesních záruk se mohou domoci jejich dodržení, pouze tehdy, pokud mají možnost toto rozhodnutí zpochybnit před soudem Společenství (výše uvedené rozsudky Cook v. Komise, bod 23; Matra v. Komise, bod 17, a Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 40).

51 Z těchto důvodů soud Společenství prohlásí za přípustnou žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí založeného na čl. 88 odst. 2 ES podanou zúčastněnou stranou ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, pokud původce žaloby jejím podáním směřuje k zajištění ochrany procesních práv, kterých požívá na základě tohoto posledně uvedeného ustanovení (výše uvedený rozsudek Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, bod 35).

52 Zúčastněnými stranami ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, které tak mohou v souladu s čl. 230 čtvrtým pododstavcem ES podat žaloby na neplatnost, jsou přitom osoby, podniky nebo sdružení případně zasažené ve svých zájmech poskytnutím podpory, tj. zejména podniky soutěžící s příjemci této podpory a profesní organizace (výše uvedený rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 41).

53 Naproti tomu, pokud žalobce zpochybní opodstatněnost rozhodnutí o posouzení podpory jako takové, pouhá skutečnost, že může být považován za zúčastněnou stranu ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, nemůže stačit pro uznání přípustnosti žaloby. Musí tedy prokázat, že má zvláštní postavení ve smyslu výše uvedené judikatury Plaumann v. Komise. Bylo by tomu tak zejména tehdy, pokud by žalobcovo postavení na trhu bylo podstatně zasaženo podporou, která je předmětem dotčeného rozhodnutí (výše uvedený rozsudek Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, bod 37).

54 Žalobkyně se v projednávané žalobě nespokojí pouze s tím, že by napadla zamítnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení, ale rovněž zpochybňuje opodstatněnost napadeného rozhodnutí. Je tedy třeba zkoumat, zda relevantním způsobem uvedla důvody, proč je AGL způsobilá podstatně zasáhnout do postavení alespoň jednoho z jejích členů na trhu kameniva.

- 55 Pokud jde v projednávaném případě zaprvé o vymezení věcné působnosti AGL, z napadeného rozhodnutí (body 12 a 13 odůvodnění) jednoznačně vyplývá, že cílem této daně je přesunout část poptávky po přírodním kamenivu směrem k jiným výrobkům, které jsou osvobozeny od daně, aby bylo podpořeno jejich použití jako kamenivo a snížena těžba přírodního kameniva. Podle předpokladů britských orgánů, jež byly převzaty v napadeném rozhodnutí a nebyly zpochybněny, umožní tato daň snížení poptávky po přírodním kamenivu průměrně o přibližně 8 až 9 % ročně.
- 56 Jelikož AGL usiluje o obecnou změnu rozdělení trhu mezi přírodním kamenivem, které AGL podléhá, a substitučními produkty, jež jsou od daně osvobozeny, je třeba ještě ověřit, zda je AGL způsobilá vést ke skutečné změně soutěžního postavení některých členů žalobkyně.
- 57 V tomto ohledu nemohou být upřesnění poskytnutá žalobkyní v replice, pokud jde konkrétně o situaci některých jejích členů, na rozdíl od tvrzení Komise považována za opožděná ve smyslu čl. 48 odst. 1 jednacího řádu. Jsou totiž pouze pokračováním jednání mezi účastníky řízení. Omezují se na doplnění argumentace uvedené v žalobě v odpověď na argumenty Komise ohledně nepřípustnosti, podle kteréžto argumentace má AGL negativní dopad na soutěžní postavení podniků – jako jsou členové žalobkyně – uvádějících na trh materiály podléhající dani. Jelikož podmínky přípustnosti žaloby mohou být zkoumány soudem Společenství v každém okamžiku bez návrhu, v každém případě nic nebrání tomu, aby přihlédl k doplňujícím informacím poskytnutým v replice.
- 58 Podle těchto informací poskytnutých žalobkyní, jejichž přesnost ostatně není zpochybněna ani Komisí, ani vedlejším účastníkem, přitom někteří členové

žalobkyně, zejména Torrington Stone, Sherburn Stone Co. Ltd a Cloburn Quarry, jsou přímými soutěžiteli s výrobcí materiálů osvobozenými od daně, kteří se stali konkurenceschopnými díky zavedení AGL.

59 Žalobkyně konkrétně uvedla, že Torrington Stone, provozující kamenolom v Devonu, vyráběla neopracovaný stavební kámen a obkladové kamenivo, prodávané průměrně za [...] GBP za tunu z kamenolomu, jakož i tesaný stavební kámen prodávaný průměrně za [...] GBP za tunu z kamenolomu. Tyto výrobky představují 3 až 5 % objemu těžného kamene. Zbýlých 95 % je zastoupeno odvozenými nebo vedlejšími produkty, tvořenými v projednávaném případě z běžné navážky (prodávané průměrně za [...] GBP za tunu z kamenolomu) a drcené navážky (prodávané průměrně za [...] GBP za tunu z kamenolomu). Pouze opracovaný stavební kámen nepodléhá AGL. Před zavedením této daně byly navážky prodávány v okruhu 50 kilometrů. Od zavedení této daně soutěží v této oblasti s odvozenými materiály pocházejícími zejména z lomů na těžbu kaolínu vzdálených více než 80 kilometrů, které nepodléhají AGL.

60 Pokud jde o Sherburn Stone, provozující zejména kamenolom v Barton v Yorkshire, žalobkyně upřesnila, že vyráběla materiály s vysokými technickými specifikacemi určené k výrobě betonu s vysokými nároky na vlastnosti. Tyto výrobky, jež představují 50 % těžného kamene a jejichž průměrná prodejní cena činí [...] GBP za tunu z kamenolomu, podléhají AGL. Ze zbylých 50 % vytěženého kamene vyrábí Sherburn Stone drobné kamenivo a jílovité zbytky, které jsou použitelné pro navážky a prodávány průměrně za [...] GBP za tunu z kamenolomu. Od zavedení AGL se prodej těchto výrobků stal obtížnějším a jejich zásoby se staly neudržitelnými.

61 Pokud jde o Cloburn Quarry, provozující kamenolom ve Skotsku, žalobkyně vysvětlila, že tato společnost zaměřila svou výrobu na kamenivo vysoké jakosti, které

může snést vyšší přepravní náklady. Všechny její výrobky podléhají AGL. Červený štěrk a žula s vysokou technickou specifikací, vyráběné tímto podnikem a používané zejména jako štěrk nebo do betonu s vysokými nároky na vlastnosti a s asfaltem, jsou prodávány za průměrnou cenu [...] GBP za tunu z kamenolomu, nesoutěží s materiály nepodléhajícími dani, které jsou odvozeny od výroby kaolínu nebo břidlice. Naproti tomu 25 % výrobků těžených v kamenolomu Cloburn Quarry a tvořících především drobné kamenivo, prodávané za průměrnou cenu [...] GBP za tunu z kamenolomu, sloužící k navážkám soutěží s materiály nepodléhajícími dani.

- 62 V tomto kontextu okolnost dovolávaná Komisí za účelem prokázání neexistence zásahu do soutěžního postavení výše uvedených podniků, podle níž nejvýznamnější část jejich činnosti z hlediska obratu se nevztahuje ke kamenivu, a nepodléhá tudíž dani, není relevantní, neboť činnost těchto podniků na trhu kameniva není čistě okrajová ve srovnání s hlavní činností. Z číselných údajů uvedených výše v každém případě vyplývá, že obchodní využití odvozených výrobků jako kameniva představuje poměrně významnou část činnosti výše uvedených podniků.
- 63 S ohledem na různé výše uvedené okolnosti zmíněné žalobkyní je tedy třeba se domnívat, že žalobkyně nejen prokázala, že sporným státním opatřením mohlo být dotčeno soutěžní postavení některých jejích členů, kteří tedy mohou napadnout rozhodnutí Komise o nezahájení formálního vyšetřovacího řízení, ale i že tento zásah je podstatný.
- 64 Z toho plyne, že námitka nepřipustnosti vznesená Komisí vůči projednávané žalobě musí být v rozsahu, v němž se týká schválení vymezení věcné působnosti AGL v napadeném rozhodnutí, zamítnuta.

65 Pokud jde zadruhé o osvobození vývozů od daně, žalobkyně uplatňuje, že toto osvobození od daně má rovněž negativní dopad na soutěžní postavení jejích členů, kteří vyvážejí velmi málo nebo vůbec, na rozdíl od jejich významnějších soutěžitelů na trhu Spojeného království. Osvobození vývozů od daně totiž poskytuje těmto soutěžitelům, zejména provozovateli kamenolomu Glensanda, od něž pochází více než 90 % vyváženího kameniva, výhodu vyrovnání ztrát z ceny těchto výrobků uváděných na trh ve Spojeném království. Členové žalobkyně jsou naopak vedeni k prodeji svého zdaněného kameniva se ztrátou a musejí přenést daňovou zátěž na všechny své výrobky.

66 Doplňující informace poskytnuté žalobkyní v odpověď na písemné otázky Soudu umožňují se domnívat, že osvobozením vývozů od daně může být podstatně zasáhnuto do soutěžního postavení alespoň jednoho z členů žalobkyně. Žalobkyně totiž uvádí, aniž by jí ostatně Komise či vedlejší účastník odporovali, že na trhu žuly s vysokými technickými specifikacemi používané zejména jako kamenivo pro kolejové lože (podléhající AGL) se Cloburn Quarry nachází v přímém konkurenčním vztahu s kamenolomem Glensanda, nacházejícím se stejně jako kamenolom provozovaný společností Cloburn Quarry ve Skotsku. Jak přitom uvádí žalobkyně ve své replice, aniž by tomu ostatní účastníci řízení odporovali, kamenolom Glensanda vyváží 50 % své výroby. Žalobkyně z toho relevantním způsobem vyvozuje, že osvobození vývozů materiálů s nižšími specifikacemi od daně tak podniku provozujícímu tento kamenolom dává soutěžní výhodu na trhu kameniva s vysokými technickými specifikacemi ve Skotsku, neboť – na rozdíl od Cloburn Quarry, která prodává se ztrátou své kamenivo s nízkými technickými specifikacemi ve Spojeném království a přenáší tuto ztrátu na cenu materiálů s vysokými technickými specifikacemi – celková částka AGL, kterou kamenolom Glensanda musí přenést na své klienty na vnitrostátním trhu, je poměrně snížena o polovinu ve srovnání s částkou, kterou přenáší nevyvážející soutěžitel.

67 Z toho plyne, že námitka nepřípustnosti vznesená Komisí vůči projednávané žalobě v rozsahu, v němž směřuje ke schválení osvobození vývozů od daně v napadeném rozhodnutí, musí být rovněž zamítnuta.

- 68 Na základě všech výše uvedených důvodů je rovněž namístě zamítnout podpůrné tvrzení Komise, že pouze žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti zahájit formální vyšetřovací řízení je přípustný v rámci žaloby na zrušení rozhodnutí Komise nevznášet námitky na závěr předběžného vyšetřovacího řízení týkajícího se státních podpor vůči opatření státu. V projednávaném případě je žalobkyně s ohledem na podstatný zásah do soutěžního postavení některých svých členů na trhu oprávněna dovolávat se kteréhokoli důvodu protiprávnosti vyjmenovaného v čl. 230 čtvrtém pododstavci ES (viz výše uvedený rozsudek Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, bod 37).
- 69 Žaloba tedy musí být prohlášena za přípustnou ve všech svých žalobních důvodech.

K věci samé

- 70 Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává zaprvé porušení čl. 87 odst. 1 ES, zadruhé nedostatku odůvodnění, zatřetí porušení povinnosti Komise zahájit formální vyšetřovací řízení a začtvrté porušení povinností tohoto orgánu během předběžného vyšetřovacího řízení. Soud považuje za účelné seskupit první dva žalobní důvody.

•

K žalobním důvodům vycházejícím z porušení čl. 87 odst. 1 ES a nedostatku odůvodnění

Argumenty účastníků řízení

- 71 Žalobkyně nejprve připomíná, že podmínka týkající se selektivity podpory je splněna tehdy, pokud daňový režim podrobuje subjekty nacházející se ve srovnatelné situaci

vzhledem k cílům sledovaným tímto režimem rozdílnému zacházení, které není odůvodněno povahou nebo obecnou systematikou režimu (rozsudek Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2001, *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, C-143/99, Recueil, s. I-8365, body 41 a 42).

72 Konkrétně ve výše uvedeném rozsudku *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* Soudní dvůr rozhodl, že osvobození od ekologické daně ze spotřeby energie schválené podnikům, jejichž spotřeba překračovala některé meze, obsahuje některé prvky státní podpory, neboť toto osvobození bylo uděleno pouze podnikům vyrábějícím hmotné statky. Žalobkyně v tomto ohledu podotýká, že *Adria-Wien Pipeline* byla společností poskytující služby, která nebyla v soutěžním vztahu s podniky požívajícími tohoto osvobození.

73 V projednávaném případě je kvalifikace AGL jako výjimečné daňové zátěže, a nikoli jako výjimečné daňové výhody čistě formální a nemění nic na analýze. V tomto ohledu je argumentace Komise založená na sektorovém použití AGL velmi blízká argumentaci rozvinuté generálním advokátem J. Mischem v jeho stanovisku předcházejícím výše uvedenému rozsudku *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (Recueil, s. I-8369). Soudní dvůr však ve svém rozsudku odmítl analýzu generálního advokáta, který dospěl k závěru, že nebyl dán selektivní charakter dotčeného daňového režimu, neboť zaprvé nezdanění nebylo odchylkou od normálního režimu, zadruhé rozdílné zacházení se týkalo různých odvětví a zatřetí rozsah působnosti daně byl založen na objektivních kritériích.

74 V projednávaném případě se Komise podle žalobkyně dopustila zjevně nesprávného posouzení, když rozhodla, že vymezení věcného a zeměpisného rozsahu působnosti AGL je odůvodněno logikou a povahou tohoto daňového režimu, takže AGL není státní podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES.

- 75 Pokud jde zaprvé o rozlišení mezi zdaněnými materiály a materiály osvobozenými od daně, žalobkyně nejprve Komisi vytýká, že v napadeném rozhodnutí nevymezila objektivním způsobem relevantní trh s přírodním kamenivem.
- 76 Žalobkyně se dále opírá hlavně o skutečnost, že u přírodních materiálů se rozlišuje mezi primárním materiálem, který je hlavním materiálem těženým v lomu, a sekundárním materiálem, který je vedlejším produktem nízké hodnoty, který je nevyhnutelným výsledkem těžby primárního materiálu.
- 77 Žalobkyně je toho názoru, že logika dotčeného daňového režimu předpokládá, že se AGL použije na primární materiály používané jako kamenivo, jež mohou být nahrazeny substitučními produkty (sekundární výrobky z kamenolomů nebo dolů, recyklované výrobky nebo další substituční materiály). Naproti tomu by měly být osvobozeny primární materiály, které nemohou být nahrazeny, jakož i sekundární materiály vyráběné při těžbě takových primárních materiálů. Zdanění obou posledně uvedených kategorií materiálů totiž při neexistenci substitutů za primární materiály nemá za následek přesun poptávky směrem k substitutům, jež jsou méně škodlivé pro životní prostředí.
- 78 Žalobkyně připouští, že zákon – který stanoví seznam zdaněných materiálů a materiálů osvobozených od daně – nepoužívá pojmy „primární“ a „sekundární“ materiály a že výše uvedené definice nejsou jediné možné. Vytýká nicméně Komisi, že tyto pojmy v napadeném rozhodnutí použila, aniž by je definovala, což může vést k nejasnostem.
- 79 Komise mimoto v napadeném rozhodnutí (bod 29 odůvodnění) nesprávně tvrdila, že se AGL „nepoužije na kamenivo těžené jako vedlejší produkty nebo odpad z jiných

postupů (sekundární kamenivo)“. Některé sekundární kamenivo (jako výrobky odvozené od vápence těženého pro výrobu vápna nebo cementu, nebo výrobky odvozené od těžby křemičitého písku používaného při výrobě skla) je přitom zdaněno. Výše uvedené tvrzení tedy vede k zjevně nesprávnému posouzení povahy AGL Komisí. Napadené rozhodnutí se navíc opírá o posouzení AGL v jejím znění stanoveném zákonem.

80 Pokud jde mimoto o cíle AGL, Komise se v napadeném rozhodnutí stejně jako vedlejší účastník odvolává pouze na obavy související s ochranou životního prostředí a spojené s těžbou materiálů používaných jako kamenivo.

81 Přitom na rozdíl od tvrzení Komise neodpovídá vymezení rozsahu působnosti daně sledovanému cíli, jímž je v podstatě internalizovat environmentální náklady výroby kameniva a zvýhodnit používání recyklovaných materiálů nebo ostatních substitučních materiálů za účelem snížení neblahých důsledků těžby na životní prostředí. Z tohoto hlediska totiž zákon nastoluje rozdílné zacházení, pokud jde o obdobné situace.

82 Zaprvé významná skupina primárních výrobků – zejména jílu, břidlice a kaolín – jakož i jejich sekundární výrobky – nepodléhá AGL. Těžba těchto výrobků v lomech má stejný dopad na životní prostředí jako těžba zdaněných výrobků, jako je vápenec nebo žula. Některé z těchto primárních výrobků, jako ball clay používaný pro výrobu dlaždic, nebo břidlice používaná pro výrobu cihel, přitom mohou být nahrazeny materiály těženými v kamenolomech nacházejících se v zónách, v nichž je životní prostředí méně zranitelné, nebo sekundárními materiály za účelem výroby jiných typů dlaždic a tvárnic, které jsou substituty cihly.

- 83 Materiály jako břidlice nízké kvality, jakož i jíl, kaolín a ball clay těžené v celé řadě lomů ve Spojeném království a používané jako primární materiály jako kamenivo, jsou mimoto od daně osvobozeny, ačkoli mohou být nahrazeny substitučními produkty. Žalobkyně v tomto ohledu odmítá argumentaci Komise a vedlejšího účastníka, podle níž jsou tyto materiály osvobozeny od daně, neboť nejsou kamenivem. Upřesňuje, že pojem „kamenivo“ vychází z konečného určení materiálu, a nikoli z konkrétní skupiny materiálů. Výše uvedené materiály, jež jsou osvobozeny od daně, byly ve Spojeném království v minulosti sotva používány jako kamenivo, zejména z důvodu jejich přepravních nákladů. Jejich osvobození od daně však zvýhodňuje používání takových primárních materiálů jako kameniva.
- 84 Vyloučení těchto materiálů z rozsahu působnosti AGL tedy není odůvodněno ani povahou, ani obecnou systematikou AGL. Žalobkyně v tomto ohledu poukazuje na výše uvedený rozsudek *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (body 52 a 53) a rozsudek Soudu ze dne 23. října 2002, *Diputación Foral de Guipúzcoa a další v. Komise* (T-269/99, T-271/99 a T-272/99, Recueil, s. II-4217, bod 62).
- 85 Zadruhé ostatní primární materiály podléhají AGL, i když nemohou být nahrazeny substitučními produkty. Žalobkyně uvádí červený štěrk, používaný pro svou zvláštní barvu jako povrch chodníků a cyklistických stezek, kamenivo s vysokými technickými specifikacemi, jako materiály používané pro povrchy vozovek nebo žula s vysokými technickými specifikacemi používaná jako kamenivo pro kolejové lože, a kamenivo používané pro výrobu pomalu tuhnoucího betonu nebo vysokopevnostního betonu. Z důvodu technických vlastností těchto různých materiálů tedy není dost dobře možné je nahradit substitučními produkty. Za vyšší cenu nejsou používány jako návězka.
- 86 Zatřetí AGL podléhají sekundární výrobky z významné skupiny primárních materiálů, které jsou samy o sobě od daně osvobozeny – jako vápenec určený

k výrobě cementu a vápna, opracovaný kámen a materiály jako křemičitý písek nebo vápenec určený k některým průmyslovým účelům (například výroba skla). Tyto primární materiály přitom nemohou být nahrazeny substitučním produktem.

- 87 Tento nesoulad s logikou a povahou daňového režimu, jak ji uvádí Komise, dokládá, že rozsah působnosti AGL ve skutečnosti odráží vůli osvobodit některá odvětví od daně za účelem ochrany jejich konkurenceschopnosti. To je potvrzeno řadou prohlášení orgánů Spojeného království, zejména v posouzení účinků nařízení na zdanění kameniva, které je připojeno k žalobě a jež zdůrazňuje, že „některé materiály [osvobozené od daně] jsou významnými složkami výrobků, s nimiž je celosvětově obchodováno a u nichž jsou výrobci ze Spojeného království v hospodářské soutěži znevýhodněni ve srovnání s dovozci, jakož i s vývozem“, jakož i v rámci studie o ekologických daních v Evropské unii, jež je rovněž připojena k žalobě.

- 88 Žalobkyně zadruhé uplatňuje, že osvobození vývozů kameniva od daně je rovněž v rozporu s environmentálními cíli, které jsou AGL údajně sledovány. Cílem tohoto osvobození je pouze zachovat konkurenceschopnost britských výrobců na vývozních trzích. V oblasti ekologických daní přitom zásada „znečišťovatel platí“ představuje hlavní kritérium pro posouzení existence podpory (stanovisko generálního advokáta F. G. Jacobse předcházející rozsudku Soudního dvora ze dne 20. listopadu 2003, GEMO, C-126/01, Recueil, s. I-13769, I-13772). Žalobkyně v tomto ohledu zpochybňuje odůvodnění Komise v žalobní odpovědi, podle nějž je AGL nepřímou spotřební daní. Toto odůvodnění není uvedeno v napadeném rozhodnutí a je krom toho nesprávné. Navíc neodůvodňuje osvobození vývozů, jak například ukazuje daň z kameniva zavedená ve Švédsku, jehož vývozy nejsou osvobozeny od daně. Jelikož daně z kameniva mají dát odpověď na obavy související s ochranou životního prostředí a týkající se výroby, nemělo by za normálních okolností dojít k nebezpečí dvojího zdanění. Pokud jde o odůvodnění napadeného rozhodnutí, které je založené

na neexistenci kontroly místa určení vyváženého kameniva ze strany orgánů Spojeného království, toto odůvodnění je nesprávné. Je totiž snadné rozlišit kamenivo určené k použití v postupech osvobozených od daně a kamenivo podléhající dani, a to díky jeho chemickým vlastnostem.

- 89 Žalobkyně konečně tvrdí, že napadené rozhodnutí je postiženo vadou spočívající v nedostatku odůvodnění. Komise je podle žalobkyně povinna vyjádřit se k výše uvedenému rozdílnému zacházení, které je neslučitelné s tvrzenými cíli AGL v rozsahu, v němž není „zjevně irelevantní nebo neplatí, že nemá žádný, nebo má jednoznačně druhořadý význam“ (výše uvedený rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 64).
- 90 Komise tuto argumentaci odmítá. Tvrdí, že v případě sektorového opatření je kritérium selektivity splněno, pokud toto opatření poskytuje mimořádnou výhodu (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. června 1999, *Belgie v. Komise*, zvaný „*Maribel*“, C-75/97, Recueil, s. I-3671, body 32 a 33, a výše uvedený rozsudek *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, bod 48). Naopak režim ukládající mimořádnou zátěž v daném odvětví nemůže představovat státní podporu. Nepředstavuje totiž hrozbu pro vnitřní trh, který mají pravidla týkající se státních podpor chránit.
- 91 Mimořádná daň tedy neobsahuje žádný prvek státní podpory za podmínky, že se použije na daný sektor nebo že ustanovení, která se na něj vztahují, spadají do povahy a obecné systematiky systému.
- 92 V projednávaném případě představuje AGL mimořádné daňové zatížení daného a omezeného odvětví, a sice odvětví obchodního využití přírodního kameniva. Neposkytuje žádnou selektivní výhodu, a nepřitahuje tudíž investory či nová pracovní místa do Spojeného království, nevylučuje kamenivo pocházející

z ostatních členských států z britského trhu a nedotuje vývozy. Na AGL se tedy nevztahují ustanovení čl. 87 odst. 1 ES vymezující státní podpory, ale ustanovení Smlouvy použitelná na daňovou oblast. Výše uvedený rozsudek *Adria-Wien Pipeline* a *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, jehož se dovolává žalobkyně, tedy není v projednávaném případě relevantní.

93 Pokud jde o novelu zákona, ke které došlo po oznámení dotčeného záměru podpory, na kterou žalobkyně poukazuje, Komise upřesňuje, že byla písemně a poté ústně informována o návrzích na novelizaci zákona před přijetím napadeného rozhodnutí.

94 AGL neobsahuje žádný prvek podpory, neboť tvrzené odchylky ve prospěch materiálů osvobozených od daně spadají podle Komise do povahy nebo systematiky režimu.

95 Komise zaprvé odmítá nesoulad udávaný žalobkyní, pokud jde o rozsah působnosti AGL. Uplatňuje, že AGL podléhá pouze přírodní kamenivo.

96 Krom toho některé materiály, jež jsou zejména vzhledem ke svým nízkým cenám použitelné jako kamenivo, požívají osvobození od daně, jež je inherentní povaze a systematice režimu, neboť mohou nahradit přírodní kamenivo.

- 97 Naopak vápenec nebo písek, které jsou jako produkty odvozené od první těžby používány jako kamenivo, mohou být nahrazeny recyklovaným kamenivem nebo jinými substituty, což odůvodňuje skutečnost, že podléhají AGL. Jejich zdanění navíc rovněž odráží přání přihlídnout k environmentálním nákladům na jejich těžbu.
- 98 Jelikož je osvobození některých materiálů podle Komise odůvodněno povahou nebo systematikou režimu, okolnost, které se dovolává žalobkyně, že tyto materiály jsou v soutěžním vztahu s kamenivem podléhajícím dani, neumožňuje se domnívat, že obsahuje prvky státní podpory.
- 99 Zadruhé, osvobození vývozů od daně je rovněž v souladu s logikou AGL.
- 100 Napadené rozhodnutí je konečně dostatečně odůvodněno.
- 101 Vedlejší účastník se připojuje k vyjádřením Komise. Zdůrazňuje, že AGL byla koncipována tak, aby bylo zaručeno, že se dopad těžby přírodního kameniva na životní prostředí odrazí na cenách. Prvotní cíl sledovaný touto daní je podnítit využívání substitučních produktů, jako jsou recyklované kamenivo nebo další materiály nahrazující přírodní kamenivo, a podpořit efektivní využití kameniva, jakož i vývoj substitučních produktů. Podpůrným cílem je zachování konkurenceschopnosti Spojeného království zdaněním dovážených výrobků a osvobozením vývozů od daně.

- 102 Struktura a rozsah působnosti AGL jsou podle vedlejšího účastníka slučitelné se systematikou a povahou daňového režimu, jak potvrdil High Court of Justice ve svém výše uvedeném rozsudku ze dne 19. dubna 2002. Daň se totiž v souladu se svými cíli použije na veškeré přírodní kamenivo. Nepoužije se ani na materiály používané k jiným účelům, než je použití jako kamenivo, ani na odpady pocházející z ostatních zpracovatelských postupů.
- 103 Konkrétně nepodléhají AGL kaolín a ball clay, neboť se nejedná o kamenivo. Jejich zbytky, odpady či další vedlejší produkty jsou rovněž od daně osvobozeny za účelem podpory jejich využití jako substitutů za přírodní kamenivo. Břidlice, černé a hnědé uhlí nejsou přírodním kamenivem používaným jako takové. Jejich odpady jsou složeny z téhož materiálu, a jsou z tohoto důvodu rovněž osvobozeny od daně. Pokud jde o vápenec, ten je zdaněn jako materiál spadající do kategorie přírodního kameniva. Jeho vedlejší produkty, totožné z mineralogického hlediska, jsou tedy rovněž zdaněny. Pouze vápenec používaný k výrobě vápna nebo cementu je od daně osvobozen.

Závěry Soudu

- 104 V projednávaném případě se spor týká použití kritéria selektivity Komisí v napadeném rozhodnutí, když nepřijala kvalifikaci jako státní podpory z toho důvodu, že „rozsah působnosti AGL je odůvodněn logikou a povahou daňového režimu“ (bod 43 odůvodnění).
- 105 Je třeba připomenout, že aby opatření bylo státní podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, musí zejména poskytovat selektivní výhodu výlučně ve prospěch

některých podniků nebo některých odvětví činnosti. Tento článek se totiž vztahuje na podpory, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, „že zvýhodňují některé podniky nebo některá odvětví výroby“.

- 106 Podle ustálené judikatury čl. 87 odst. 1 ES v tomto ohledu nerozlišuje podle důvodů nebo cílů opatření, které má snížit zátěž, již má podnik obvykle nést, ale definuje je podle jejich účinků. Z toho plyne, že ani daňová povaha, ani hospodářský či sociální cíl nebo cíle ochrany životního prostředí nebo bezpečnosti osob, jež jsou takovým opatřením případně sledovány, nejsou dostačující k tomu, aby se na ně bez dalšího nepoužil výše uvedený článek [viz, pokud jde o selektivní osvobození od sociálních odvodů, rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 1974, *Itálie v. Komise*, 173/73, Recueil, s. 709, body 27 a 28, a výše uvedený rozsudek *Maribel*, bod 25; pokud jde o selektivní snížení úroků poskytnuté malým a středním podnikům (MSP) za účelem obnovy parku užitkových vozidel ve snaze o ochranu životního prostředí a zlepšení bezpečnosti silničního provozu, rozsudek Soudního dvora ze dne 13. února 2003, *Španělsko v. Komise*, C-409/00, Recueil, s. I-1487, bod 46, a rozsudek Soudu ze dne 29. září 2000, *CETM v. Komise*, T-55/99, Recueil, s. II-3207, bod 53].

- 107 Soud Společenství při přezkumu selektivity opatření ověří, zda se Komise právem domnívala, že rozlišování mezi podniky, pokud jde o jejich zvýhodňování či zatížení zavedené daným opatřením, spadá do povahy či systematiky použitelného obecného systému. Pokud se toto rozlišování opírá o jiné cíle, než jsou cíle sledované obecným systémem, je na dotčené opatření v zásadě nahlíženo tak, že splňuje podmínku selektivity stanovenou v čl. 87 odst. 1 ES (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky *Itálie v. Komise*, bod 33; *Maribel*, body 33 a 39, a *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, bod 49). Je na žalobkyni, aby podala dostatečné důkazy (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek *Španělsko v. Komise*, bod 53, a rozsudek Soudu ze dne 6. března 2002, *Diputación Foral de Álava a další v. Komise*, T-127/99, T-129/99 a T-148/99, Recueil, s. II-1275).

108 Tato judikatura byla ostatně Komisí převzata v jejím sdělení ze dne 10. prosince 1998 o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti (Úř. věst. C 384, s. 3).

109 V projednávaném případě je namístě zkoumat, zda má dotčená daň s ohledem na své vlastnosti selektivní charakter podle kritérií, k nimž dospěla výše uvedená judikatura. K prokázání, že tato kritéria jsou splněna, se žalobkyně dovolává nesouladu jednak ve vymezení věcné působnosti AGL a jednak v osvobození vývozu od daně ve vztahu k uvedeným environmentálním cílům.

— Věcný rozsah působnosti AGL

110 Nejprve je třeba zkoumat žalobní důvod žalobkyně, podle nějž se Komise – která se omezila na poukaz na seznam zdaněných materiálů vytvořený zákonem – ve skutečnosti opírala o nesprávné vymezení věcné působnosti AGL, což vedlo k zjevně nesprávnému posouzení povahy této daně v napadeném rozhodnutí.

111 Žalobkyně nejprve neuvádí žádnou závažnou skutečnost, která by umožňovala předpokládat, že se napadené rozhodnutí opírá o přezkum AGL zavedené zákonem v jeho původním znění. Je sice pravda, že při oznámení AGL dopisem ze dne 20. prosince 2001 ještě nebyla relevantní ustanovení zákona zavádějící tuto daň novelizována, je však nutno konstatovat, že oznámení jednoznačně Komisi informovalo, že budou zavedeny změny Finance Act 2002 a že zamýšlený návrh, který podle tohoto dopisu měl být součástí Finance Act 2002, ještě nebyl uskutečněn. Krom toho napadené rozhodnutí, jakož i některé písemnosti uložené ve spise potvrzují, že Komise později přihlédla k těmto novelizacím za účelem přijetí napadeného rozhodnutí, především pokud zavádějí osvobození odpadů z těžby

černého a hnědého uhlí nebo břidlice nebo látek vyjmenovaných v čl. 18 odst. 3 zákona. Orgány Spojeného království totiž ve svém dopise Komisi ze dne 19. února 2002 v odpověď na otázku tohoto orgánu vysvětlily, že účelem osvobození některých těchto materiálů od daně je umožnit jejich použití jako substituty přírodního kameniva. Z napadeného rozhodnutí (zejména z bodů 11 a 29 odůvodnění) krom toho vyplývá, že Komise přihlédla k osvobození těchto odpadů od daně.

- 112 Dále musí být rovněž odmítnuto tvrzení žalobkyně, že především z bodu 29 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že se Komise dopustila pochybení, když se domnívala, že všechny odvozené výrobky nebo odpady pocházející z těžby kamene, písku nebo šterku byly osvobozeny od daně. Pojetí sporného bodu 29 odůvodnění – uvádějícího, že AGL „nebude vybírána z kameniva vytěženého jako vedlejší produkt nebo odpad z jiných postupů (sekundární kamenivo)“ – navržené žalobkyní se totiž opírá o výklad pojmu „sekundární kamenivo“, odlišný od výkladu provedeného Komisí v celém napadeném rozhodnutí. Z odpovědi žalované na písemné otázky Soudu totiž vyplývá, že žalovaná používala pojem „primární kamenivo“ hlavně pro označení kameniva podléhajícího AGL a pojem „sekundární kamenivo“ především pro odkaz na kamenivo osvobozené od daně, jež je přesně vyjmenováno v zákoně. Naproti tomu tyto výrazy – u nichž je mezi účastníky řízení nesporné, že mohou zahrnovat různé pojmy – jsou žalobkyní používány pro rozlišení výrobků, jež jsou předmětem hlavní činnosti kamenolomu (primární materiály), a odvozených výrobků, jež jsou výsledkem těžby primárních materiálů (sekundární materiály). Za těchto podmínek se sporné ustanovení bodu 29 odůvodnění napadeného rozhodnutí v celkovém kontextu a ve světle vysvětlení podaných Komisí omezuje na to, že uvádí, že AGL nebude vybírána z odvozených produktů nebo odpadů z prvotní těžby, pokud jsou osvobozeny zákonem v novelizovaném znění. Toto pojetí bodu 29 odůvodnění je potvrzeno skutečností, že orgány Spojeného království ve svém dopise Komisi ze dne 19. února 2002 jednoznačně a přesně vyličily důvody, proč kamenivo nízké kvality, kterým jsou produkty odvozené od některých materiálů osvobozených od daně (viz bod 137 níže), podléhalo AGL.

- 113 Za těchto podmínek je třeba odmítnout tvrzení žalobkyně, podle něhož se napadené rozhodnutí opírá o nesprávné vymezení věcné působnosti AGL.
- 114 Pokud jde o tvrzený nesoulad rozsahu působnosti AGL a jejích environmentálních cílů, je třeba úvodem podotknout, že daň může být vymezena jako environmentální či ekologická daň, pokud „její základ má zjevně negativní účinky na životní prostředí“, jak uvádí Komise ve svém sdělení ze dne 26. března 1997 o environmentálních daních a poplatcích na jednotném trhu [KOM(97) 9 konečné, bod 11]. Ekologická daň je tedy autonomním ekologickým opatřením charakterizovaným svým environmentálním účelem a svým specifickým základem daně. Upravuje zdanění určitého zboží nebo služeb za účelem zahrnutí environmentálních nákladů do jejich ceny nebo umožnění větší konkurenceschopnosti recyklovaných produktů a zaměření výrobce a spotřebitele na činnosti, které více respektují životní prostředí.
- 115 V tomto ohledu je nutno zdůraznit, že členské státy, které si za současného stavu práva Společenství při neexistenci koordinace v této oblasti ponechávají svou pravomoc v oblasti environmentální politiky, jsou oprávněny zavádět odvětvové ekologické daně za účelem dosažení některých environmentálních cílů uvedených v předchozím bodě. Členské státy jsou zejména oprávněny při zvažování různých existujících zájmů vymezit své priority v oblasti ochrany životního prostředí, a stanovit tudíž zboží nebo služby, které chtějí podrobit ekologické dani. Z toho plyne, že pouze na základě okolnosti, že ekologická daň je *ad hoc* opatřením, které se vztahuje na určité specifické zboží nebo služby a které nemůže být v zásadě vztaženo na obecný systém zdanění použitelný na všechny obdobné situace se srovnatelným dopadem na životní prostředí, se nelze domnívat, že obdobné činnosti nepodléhající této ekologické dani požívají selektivní výhody.
- 116 Zejména nepodrobení takových obdobných činností ekologické dani, které je vyžadováno u některých specifických výrobků, nemůže být připodobněno k opatření

vedoucímu ke snížení zátěže v těchto oblastech činnosti, podobných těm, o něž se jedná zejména ve výše uvedených rozsudcích Španělsko v. Komise, CETM v. Komise a Diputación Foral de Álava a další v. Komise. Opatření vedoucí ke snížení zátěže se totiž na rozdíl od ekologické daně, která se vyznačuje právě svým rozsahem působnosti a vlastními cíli (viz bod 114 výše), a z tohoto důvodu nemůže být vztažena k žádnému obecnému systému, odchylují od systému zatížení, které podniky zpravidla nesou. V prvních dvou uvedených rozsudcích se jedná o snížení zátěže ve formě snížení úroků, tedy zatížení vyplývajícího za normálních obchodních podmínek z nutnosti podniků obnovovat jejich park užitkových vozidel. V kontextu tohoto systému zatížení nepostačí okolnost, že tato snížení úroků, poskytovaná ostatně pouze MSP, mají podpořit obnovu parku užitkových vozidel v dotyčném členském státě ve snaze o ochranu životního prostředí a zlepšení bezpečnosti silničního provozu, k tomu, aby bylo možné se domnívat, že se toto zvýhodnění pojí se systémem jako takovým, který žalobkyně ostatně ani neidentifikovala (výše uvedený rozsudek CETM v. Komise, body 53 a 54). Ve třetím rozsudku uvedeném výše Soudní dvůr rozhodl, že dotčená sleva na dani, které požívají výlučně podniky disponující značnými finančními prostředky, je v rozporu se zásadami inherentními daňovému systému dotyčného členského státu (bod 166 rozsudku).

117 Jelikož v tomto právním rámci představují ekologické daně svou povahou specifická opatření přijatá členskými státy v rámci jejich environmentálních politik, tedy v oblasti, v nichž jim byly ponechány pravomoci při neexistenci harmonizačních opatření, přísluší Komisi, aby při posuzování ekologické daně vzhledem k pravidlům Společenství týkajícím se státních podpor přihlédla k požadavkům spojeným s ochranou životního prostředí uvedeným v článku 6 ES. Uvedený článek totiž stanoví, že tyto požadavky musí být zahrnuty zejména do vymezení a provádění režimu zajišťujícího, aby na vnitřním trhu nebyla narušována hospodářská soutěž.

118 Krom toho je třeba připomenout, že se Soud musí při přezkumu rozhodnutí Komise o nezahájení formálního vyšetřovacího řízení upraveného v čl. 88 odst. 2 ES omezit s ohledem na širokou posuzovací pravomoc, kterou má Komise při provádění čl. 88 odst. 3 ES, na ověření, zda byla dodržena procesní pravidla a pravidla týkající se

odůvodnění, jakož i na přezkum věcné správnosti skutkových zjištění k provedení zpochybňované volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci (výše uvedené rozsudky Matra v. Komise, bod 25, a Skibsværftsforeningen a další v. Komise, body 169 a 170).

119 V projednávaném případě tedy Soudu ve světle těchto úvah přísluší zkoumat, zda Komise nepřekročila meze své posuzovací pravomoci, když se v napadeném rozhodnutí domnívala, že vymezení rozsahu působnosti AGL mohlo být odůvodněno sledováním uvedených environmentálních cílů.

120 V tomto ohledu se projednávaný spor liší od sporu, jenž byl rozhodnut výše uvedeným rozsudkem Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, jehož se dovolává žalobkyně. V uvedeném rozsudku Soudní dvůr zkoumal nikoli vymezení věcné působnosti ekologické daně jako v projednávaném případě, nýbrž částečné osvobození od platby takové daně – zavedené v daném případě v rámci Strukturanpassungsgesetz (rakouský zákon o úpravě struktur) z roku 1996 ze spotřeby zemního plynu a elektrické energie podniky – poskytované výlučně podnikům vyrábějícím hmotné statky.

121 Ve výše uvedeném rozsudku se zpochybňované rozlišování tedy netýkalo druhu výrobku podléhajícího dané ekologické dani, nýbrž průmyslových uživatelů podle toho, zda působili, či nepůsobili v primárním, či sekundárním sektoru národního hospodářství. Soudní dvůr konstatoval, že zvýhodnění podniků, jejichž hlavní činností je výroba hmotných statků, není odůvodněno povahou nebo obecnou systematikou daňového systému zavedeného podle Strukturanpassungsgesetz. Soudní dvůr v podstatě rozhodl, že jelikož je spotřeba energie sektorem podniků vyrábějících hmotné statky a sektorem podniků poskytujících služby pro životní prostředí stejně škodlivá, nelze rozdílné zacházení s oběma těmito sektory odůvodnit

ekologickými úvahami, z nichž vychází Strukturangepassungsgesetz. Soudní dvůr v tomto kontextu zamítl zejména argument rakouské vlády vedený myšlenkou zachování konkurenceschopnosti podniků vyrábějících hmotné statky, podle nějž částečné vrácení dotčených environmentálních daní pouze těmto podnikům bylo odůvodněno skutečností, že byly poměrně více dotčeny uvedenými daněmi než ostatní (body 44, 49 a 52 rozsudku).

- 122 V projednávaném případě žalobkyně na podporu své žaloby tvrdí, že definice materiálů podléhajících AGL neodpovídá uvedeným environmentálním cílům, ale ve skutečnosti odráží vůli osvobodit některá odvětví od daně a chránit jejich konkurenceschopnost.
- 123 Je tedy třeba zkoumat nesoulad ve vymezení věcné působnosti AGL tvrzený žalobkyní.
- 124 V projednávaném případě z oznámení a napadeného rozhodnutí (body 5, 16 a 31 odůvodnění) výslovně vyplývá, že účelem AGL je v zásadě jednak maximalizovat použití recyklovaného kameniva nebo dalších substitučních materiálů oproti přírodnímu kamenivu a podpořit racionální využití přírodního kameniva, tedy přírodních neobnovitelných zdrojů. Krom toho se oznámení a napadené rozhodnutí odvolávají implicitněji na internalizaci environmentálních nákladů v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“, když v rámci stanovení cílů AGL uvádějí, že „náklady těžby přírodního kameniva, na něž se daň vztahuje, na životní prostředí zahrnují škodliviny hluku, prach, zásahy do biodiverzity a vizuální degradaci“. Tyto cíle jsou jasně formulovány v dopise orgánů Spojeného království Komisi ze dne 19. února 2002.

- 125 V napadeném rozhodnutí (bod 8 odůvodnění) je přírodní kamenivo definováno jako „kamenivo vyráběné při první těžbě z přírodních usazenin rudy“ a „úlomky kamení, písku a šterku, jež mohou být použity v surovém stavu nebo po mechanickém opracování, jako je drcení, propírání nebo kalibrace“.
- 126 Mezi účastníky řízení je nesporné, že se pojem „kamenivo“ nevztahuje na zvláštní skupinu materiálů definovaných pouze jejich fyzikálně chemickými vlastnostmi. Použití materiálu (kámen, písek nebo šterk) jako kameniva závisí rovněž na ceně tohoto materiálu a přepravních nákladech. Je rovněž nesporné, že některé materiály, jež jsou osvobozené od daně, jako je břidlice horší jakosti, jílu, kaolín nebo ball clay jsou v některých případech poprvé použity po těžbě jako kamenivo.
- 127 AGL tak představuje ekologickou daň postihující v zásadě uvádění přírodního kameniva na trh – tedy zrnitých materiálů z prvotní těžby používaných ve stavebnictví a při inženýrských stavbách – s výjimkou některých materiálů specifikovaných v zákoně. Je namístě přezkoumat soulad tohoto rozsahu působnosti se sledovanými environmentálními cíli (viz bod 124 výše).
- 128 Zaprvé je nutno konstatovat, že materiály uváděné na trh za jiným účelem než kamenivo nespadají do oblasti podléhající AGL. Na rozdíl od tvrzení žalobkyně tedy jejich osvobození nemá žádný odchylný charakter ve vztahu k systému daně ekologické daně. Zejména rozhodnutí zavést ekologickou daň pouze v odvětví kameniva – a nikoli obecně ve všech oblastech těžby v lomech a dolech, jež mají stejný dopad na životní prostředí jako těžba kameniva – spadá do pravomoci dotyčného členského státu stanovit jeho priority v oblasti hospodářské, daňové

a environmentální politiky. Taková volba, byť vedená snahou zachovat mezinárodní konkurenceschopnost některých odvětví, tedy neumožňuje zpochybnit soulad AGL se sledovanými environmentálními cíli (viz bod 115 výše).

- 129 V tomto rámci nejsou argumenty žalobkyně týkající se osvobození takových materiálů, jako je zejména břidlice vysoké kvality, ball clay, kaolín, černé a hnědé uhlí, jež jsou vzhledem ke svým fyzikálním vlastnostem nebo své ceně nevhodné k použití jako kamenivo, v projednávaném případě relevantní.
- 130 Zadruhé je třeba konstatovat, že dotýčný členský stát je v rámci své environmentální politiky oprávněn svobodně stanovit materiály používané jako kamenivo, jejichž zdanění považuje za účelné, a s ohledem na sledované environmentální cíle vyloučit z věcné působnosti AGL některé materiály – zejména břidlice nízké kvality, jíl, odpad z kaolínu a ball clay – i když jsou používány jako kamenivo následně po své těžbě. V tomto ohledu je vysvětlení podané vedlejším účastníkem a Komisí, podle něhož osvobození těchto materiálů od daně – dosud zřídka používaných jako kamenivo z důvodu jejich vysokých přepravních nákladů – umožňuje jejich použití jako substitutů přírodního kameniva, na něž se vztahuje ekologická daň, a může tak přispět k racionalizaci těžby a jejich používání, s ohledem na sledované environmentální cíle přípustné.
- 131 Z rozsahu působnosti AGL, jakož i z dopisu orgánů Spojeného království Komisi ze dne 19. února 2002 totiž vyplývá, že zavedení AGL směřuje právě ke snížení a racionalizaci těžby materiálů, jež jsou obvykle používány jako kamenivo, které představují 70 % tonáže rud těžených ve Spojeném království, zejména zvýhodněním jejich nahrazení recyklovanými produkty nebo jinými přírodními materiály osvobozenými od daně, jako je suť nebo odpady z břidlice, jílu, kaolínu nebo ball clay.

132 Komise navíc uvedla, aniž by jí žalobkyně odporovala, že existovaly značné a nezdědka staré zásoby břidličné sutě (nebo břidlice nízké kvality) na haldách ve Walesu a kaolínu, jakož i ball clay v Devonu a Cornwallu. Tyto zásoby jsou v současné době považovány za odpady a degradují krajinu. Podle informací obsažených v dopise orgánů Spojeného království ze dne 19. února 2002 se často nacházejí v národních parcích. Osvobození uvádění těchto materiálů na trh za účelem jejich použití jako kameniva je činí konkurenceschopnými ve srovnání s ostatním přírodním kamenivem, a umožňuje tak odstranění těchto zásob. Komise navíc na jednání upřesnila, že vápenec mohl být těžen bez produkce většího množství odpadů, na rozdíl od křehké břidlice, jejíž výroba produkuje nevyhnutelně odpady ve značném množství.

133 V tomto kontextu nedostačuje argument žalobkyně týkající se dopadu těžby břidlice, jílu, kaolínu a ball clay na životní prostředí k tomu, aby bylo možné dospět k závěru, že osvobození těchto materiálů od daně je v rozporu se sledovanými environmentálními cíli, a že tak poskytuje selektivní výhodu dotyčným oblastem činnosti. Žalobkyně v tomto ohledu neuvádí žádný přesvědčivý důkaz, který by mohl s ohledem na uvedené cíle zpochybnit rozhodnutí vnitrostátního zákonodárce podrobit AGL pouze uvádění na trh takového kameniva, jehož těžba je považována za hlavní zdroj degradace životního prostředí, jak vyplývá z výše uvedeného dopisu ze dne 19. února 2002.

134 Za těchto podmínek je namístě se domnívat, že osvobození některých přírodních materiálů, jež jsou používány jako kamenivo, upravené zákonem v novelizovaném znění, není v rozporu s uvedenými environmentálními cíli a může být rozumně odůvodněno povahou a systematikou AGL.

135 Zatřetí je třeba zkoumat argumenty žalobkyně týkající se nesouladu podrobení zejména kameniva s vysokými technickými specifikacemi (materiálů používaných pro povrchy vozovek, žula používaná jako štěrk, kamenivo používané do pomalu

tuhnoucího betonu a vysokopevnostního betonu) a červeného štěrku (používaného pro povrch chodníků nebo cyklistických stezek) AGL, jež nemohou být nahrazeny substitučními produkty. Jak sice tvrdí žalobkyně, nemůže zdanění těchto materiálů – které nejsou používány jako navážka z důvodu své vyšší ceny – mít za následek posun poptávky směrem k substitučním produktům, jako jsou recyklované kamenivo, takovým způsobem, že by došlo ke snížení těžby přírodního kameniva. Je však nutno konstatovat, že toto zdanění se mohlo přiměřeně shodovat s jedním z cílů AGL, směřujícím k internalizaci environmentálních nákladů spojených s výrobou přírodního kameniva.

- ¹³⁶ V tomto ohledu je namístě podotknout, že v projednávaném případě částka daně, která činí 1,60 GBP za tunu kameniva podléhajícího dani, přibližně odpovídá průměrným environmentálním nákladům spojeným s těžbou kameniva ve Spojeném království, ohodnoceným na 1,80 GBP za tunu podle údajů ve zprávě za měsíc 2001 vypracované Ecotec Research & Consulting, „Study on the Economic and Environmental Implications of the use of Environmental Taxes and Charges in the European Union and its Member States“ (Studie o hospodářských a environmentálních dopadech uplatňování environmentálních daní a poplatků v Evropské unii a jejích členských státech), kterou předložila žalobkyně. Tato zpráva ostatně zdůrazňuje význam dostatečné částky daně. Výše uvedené údaje tak potvrzují, že zdanění dotyčných materiálů může být považováno za legitimní s ohledem na požadavky zásady „znečišťovatel platí“.

- ¹³⁷ Zásada „znečišťovatel platí“ umožnila rovněž odůvodnit zdanění výrobků odvozených z těžby materiálů, jež nelze nahradit substitučními produkty, zejména zdanění kameniva nízké kvality, o něž se jedná v případě produktů odvozených z těžby vápence určeného k výrobě cementu a vápna, opracovaného kamene a křemičitého písku používaného při výrobě skla, jak vyplývá z dopisu orgánů Spojeného království ze dne 19. února 2002. Zdanění těchto výrobků může být mimoto odůvodněno také cílem – jehož se rovněž dovolává vedlejší účastník ve výše uvedeném dopise – směřujícím k podpoře racionálnější těžby kameniva a racionálnějšímu zacházení s ním, tak aby byl snížen poměr kameniva nízké kvality. Tento poměr, který je

v jednotlivých kamenolomech odlišný, jak zdůrazňuje žalobkyně, totiž může být týmž kamenolomem nicméně změněn. Komise přitom v tomto ohledu zejména ve své žalobní odpovědi zdůraznila, aniž by jí žalobkyně odporovala, poměrně nepatrný rozdíl v cenách kameniva nízké kvality a nenahraditelných materiálů, jejichž jsou vedlejšími produkty.

138 Z toho jednoznačně plyne, že veškerá argumentace žalobkyně týkající se údajného nesouladu ve vymezení věcné působnosti AGL s ohledem na sledované environmentální cíle je neopodstatněná.

139 Z toho plyne, že žalobkyně nedoložila, že by napadené rozhodnutí bylo postiženo vadou spočívající ve zjevně nesprávném posouzení v rozsahu, v němž konstatuje, že vymezení věcné působnosti AGL neobsahuje prvky státní podpory.

140 V tomto stadiu je třeba zkoumat žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o posouzení věcné působnosti AGL. Žalobkyně v tomto ohledu Komisi vytýká, že neodůvodnila rozdílné zacházení ohledně zdanění AGL, které bylo zkoumáno.

141 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 253 ES přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění

upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho text, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (výše uvedené rozsudky Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 63, a Thermenhotel Stoiser Franz a další v. Komise, bod 94).

- ¹⁴² Z toho plyne, že požadavek odůvodnění rozhodnutí přijatého v oblasti státních podpor nelze stanovit pouze v souladu se zájmem členského státu, kterému je toto rozhodnutí určeno, aby byl informován (rozsudek Soudu ze dne 25. června 1998, *British Airways a další a British Midland Airways v. Komise*, T-371/94 a T-394/94, Recueil, s. II-2405, bod 92). Komisi zejména přísluší, pokud schvaluje opatření na závěr předběžného vyšetřovacího řízení upraveného v čl. 88 odst. 3 ES, aby shrnujícím způsobem vylíčila hlavní důvody tohoto schvalujícího rozhodnutí, aby umožnila třetím zúčastněným stranám seznámit se s jeho důvody a zvážit účelnost podání žaloby proti uvedenému rozhodnutí za účelem využití svých procesních práv, která jim přiznává čl. 88 odst. 2 ES.
- ¹⁴³ Pokud jde konkrétněji o rozhodnutí Komise ukončit předběžné vyšetřovací řízení, které dochází k závěru o neexistenci státní podpory uváděné stěžovatelem, je Komise v každém případě povinna dostatečně objasnit stěžovateli důvody, proč nepostačují skutkové a právní poznatky uplatňované ve stížnosti k prokázání existence státní podpory. Komise však není povinna vyjádřit se ke skutečnostem, které byly zjevně irelevantní, neměly žádný nebo měly jednoznačně druhořadý význam (výše uvedený rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 64).
- ¹⁴⁴ V projednávaném případě vyplývá zejména z bodů 31, 32 a 34 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že Komise dospěla k závěru, že rozsah působnosti AGL je

odůvodněn logikou a povahou tohoto daňového systému, neboť AGL je specifickou ekologickou daní, jejíž velmi omezený rozsah působnosti byl vymezen dotyčným členským státem, který může svobodně stanovovat svůj vnitrostátní daňový režim v závislosti na vlastnostech charakteristických pro danou oblast činnosti. Komise v podstatě zdůraznila, že rozlišování uskutečňované mezi zdaněnými oblastmi a oblastmi, jež jsou od daně osvobozeny, jsou odůvodněny jednak snahou snížit těžbu kameniva, která má nežádoucí důsledky pro životní prostředí, a podpořit racionální využití tohoto kameniva, a jednak snahou zvýhodnit používání recyklovaného kameniva nebo jiných substitučních materiálů, tak aby se snížilo využívání neobnovitelných zdrojů a zmírnily se jejich škodlivé následky pro životní prostředí.

145 Komise tak souhrnně, ale jasně vyložila důvody, proč nevzala v potaz výtky – jejichž podstata je velmi stručně shrnuta v bodech 14 a 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí – rozvinuté žalobkyní v její stížnosti. Žalobkyně totiž kritizovala rozlišování jednak mezi materiály podléhajícími AGL, jako jsou některé odvozené produkty nízké kvality (jako produkty odvozené od vápence těženého k výrobě vápna nebo cementu) nebo pískovec, který je podle žalobkyně zdaněn, ačkoli není k určen k použití jako kamenivo, a jednak některými odvozenými produkty, jež jsou od daně osvobozeny (jako odpad z břidlice a kaolínu, jež je používán jako kamenivo a který je uveden v bodě 11 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Tvrdila, že takové rozlišování je způsobilé narušit hospodářskou soutěž mezi různými kategoriemi materiálů, a není tedy odůvodněno povahou nebo logikou systému.

146 Za těchto okolností, s ohledem jednak na svobodu členských států, na niž je poukázáno v napadeném rozhodnutí (body 31 a 32 odůvodnění), určovat jejich daňovou a environmentální politiku zaváděním odvětvové ekologické daně jako v projednávaném případě (viz body 115, 116, 128 a 130 výše), a jednak s ohledem na okolnost, že žalobkyně je sdružením seskupujícím informované hospodářské subjekty, nemůže být na napadené rozhodnutí, které stručně uvádí hlavní úvahy, o něž se opírá, nahlíženo tak, že je postiženo vadou spočívající v nedostatku odůvodnění.

— Osvobození vývozů od daně

- ¹⁴⁷ Žalobkyně tvrdí, že osvobození vývozů kameniva od daně je rovněž v rozporu s environmentálními cíli údajně sledovanými AGL. Cílem tohoto osvobození je pouze zachovat konkurenceschopnost britských výrobců na vývozních trzích.
- ¹⁴⁸ Úvodem je třeba připomenout, že AGL je vybírána za používání nebo uvádění na trh přírodního kameniva ve Spojeném království. Dovoz přírodního kameniva je zdaněn a vývoz takových materiálů je od daně osvobozen, aby bylo podle orgánů Spojeného království „zajištěno rovné zacházení mezi přírodním kamenivem vyráběným ve Spojeném království a přírodním kamenivem vyráběným v ostatních členských státech“ (bod 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise toto osvobození odůvodňuje v napadeném rozhodnutí (bod 33 odůvodnění) skutečností, že orgány Spojeného království nemohou kontrolovat používání materiálů jako kameniva mimo své území.
- ¹⁴⁹ Komise a vedlejší účastník před Soudem upřesnili toto odůvodnění. Komise zejména zdůraznila, že AGL je nepřímou spotřební daní, která se v zásadě použije v členských státech, v nichž došlo ke spotřebě, aby bylo zamezeno případnému dvojímu zdanění vyvážených výrobků. Vedlejší účastník uvedl, že článek 91 ES povoluje osvobození od vnitrostátní daně v případě vývozu za předpokladu, že osvobozená částka nepřekročí částku zaplacené daně.
- ¹⁵⁰ Toto odůvodnění opírající se o to, že AGL je nepřímou daní, musí být bráno v úvahu, neboť se na rozdíl od tvrzení žalobkyně vztahuje k důvodům uvedeným Komisí v napadeném rozhodnutí, a nemůže být tedy považováno za dodatečné odůvodnění podané po přijetí tohoto rozhodnutí. Důraz kladený na kontrolu použití

dotyčných materiálů jako kameniva totiž naznačuje, že Komise v napadeném rozhodnutí poukázala na skutečnost, že dotčené opatření je nepřímou daní postihující samotné výrobky, a nikoli podniky.

- 151 V projednávaném případě je nutno konstatovat, že AGL, která se na rozdíl od analýzy žalobkyně použije na uvádění kameniva na trh, a postihuje tedy výrobky a nikoli příjmy výrobců, je nepřímou daní, jež se řídí zásadou zdanění v zemi určení v souladu s článkem 91 ES.
- 152 Podle judikatury se přitom na specifické daňové opatření, které je odůvodněno vnitřní logikou daňového systému, čl. 87 odst. 1 ES nevztahuje (výše uvedené rozsudky *Diputación Foral de Álava a další v. Komise*, bod 164, a *Diputación Foral de Guipúzcoa a další v. Komise*, bod 61).
- 153 V projednávaném případě tedy na osvobození vývozu od daně nelze nahlížet tak, že poskytuje selektivní výhodu vývozcům, neboť je odůvodněno tím, že AGL má povahu nepřímé daně. Dotyčný členský stát je totiž oprávněn upřednostnit úvahy spojené se strukturou dotčeného daňového režimu oproti sledovaným environmentálním cílům. Okolnost tvrzená žalobkyní, že ostatní členské státy se rozhodly pro jinou volbu, není relevantní.
- 154 Z toho plyne, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když v napadeném rozhodnutí konstatovala, že osvobození vývozu od daně není státní podporou.

- 155 Pokud jde mimoto o odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise, opírajíc se o strukturu AGL, z právního hlediska dostatečně odůvodnila zamítnutí vytýkaných skutečností uvedených žalobkyní v její stížnosti, pokud jde o selektivní výhodu, jež měla být údajně poskytnuta vývozcům z důvodu osvobození vývozů od daně.
- 156 Z výše uvedených důvodů musejí být žalobní důvody vycházející z porušení čl. 87 odst. 1 ES a nedostatku odůvodnění zamítnuty.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti zahájit formální vyšetřovací řízení

Argumenty účastníků řízení

- 157 Žalobkyně tvrdí, že tvrzený nesoulad ve vymezení rozsahu působnosti AGL nevyhnutelně vede k závěru, že kvalifikace AGL byla spojena se značnými obtížemi. Tyto obtíže byly rovněž potvrzeny významnou argumentací, jíž se věnoval High Court of Justice ve svém výše uvedeném rozsudku ze dne 19. dubna 2002, jakož i prohlášeními orgánů Spojeného království, podle nichž rozsah působnosti AGL byl určen tak, aby chránil mezinárodní konkurenceschopnost odvětví osvobozených od daně. Krom toho osvobození břidlice, jakož i vývozů, bylo v rozporu se zásadou „znečišťovatel platí“. Komise ostatně ve své žalobní odpovědi sama přiznala, že kvalifikace AGL ve vztahu k čl. 87 odst. 1 ES byla spojena s řadou komplexních otázek, zejména pokud jde o vymezení dotčeného trhu.

- 158 Konzultační dokument zveřejněný dne 9. prosince 2002 orgány Spojeného království navíc dokazuje, že tyto orgány zaznamenaly obtíže, pokud jde o soulad rozsahu působnosti AGL se sledovanými environmentálními cíli.
- 159 Krom toho skutečnost, že se Komise ve své žalobní odpovědi dovolává zájmu dotyčného členského státu na rychlém získání rozhodnutí, jakož i nebezpečí nefunkčnosti kontrolního systému státních podpor, prokazuje, že se Komise opírala o jiná kritéria než o kritéria týkající se „značných obtíží“.
- 160 I kdyby napadené rozhodnutí nebylo postiženo vadou spočívající ve zjevně nesprávném posouzení, což žalobkyně zpochybňuje, je toto rozhodnutí za těchto okolností postiženo vadou spočívající v porušení čl. 88 odst. 3 ES, který Komisi ukládá zahájit formální vyšetřovací řízení.
- 161 Komise namítá, že bylo jasné, že AGL je mimořádnou daňovou zátěží, na niž se nevztahují pravidla týkající se státních podpor, že vyloučení substitutů z kategorie přírodního kameniva je odůvodněno povahou a obecnou systematikou systému a že obvyklý mechanismus, který se použije na nepřímé spotřební daně, nespadá do oblasti státních podpor.
- 162 Vedlejší účastník upřesňuje, že cílem konzultace týkající se kameniva pocházejícího z odpadů, která se konala dne 9. prosince 2002, bylo shromáždění informací týkajících se kameniva za účelem přezkoumání, zda je namístě osvobodit je od daně a zda je takové osvobození pro průmysl přínosné a může být učiněno bez nadměrné zátěže pro podniky a bez nebezpečí zneužití. Konzultační dokument, jehož se žalobkyně dovolává, nesvědčí o tom, že by nakládání s odpady bylo neslučitelné s cíli daně.

Závěry Soudu

- ¹⁶³ Nejprve je třeba zkoumat argument Komise, podle něhož jí na rozdíl od tvrzení žalobkyně opírajícího se o judikaturu před vstupem nařízení č. 659/1999 v platnost v dubnu 1999, existence značných obtíží při posouzení opatření podpory neukládá povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení. Komise zejména uplatňuje, že v případě neoznámené podpory je oprávněna si bez zahájení řízení upraveného v čl. 88 odst. 2 ES předem vyžádat nezbytné informace od dotyčného členského státu podle čl. 10 odst. 2 nařízení č. 659/1999.
- ¹⁶⁴ V projednávaném případě Soud poukazuje na to, že sporné opatření státu bylo oznámeno pouze v rozsahu, v němž upravovalo osvobození ve prospěch Severního Irsku, a nikoli pokud se jednalo o vymezení rozsahu působnosti AGL, která je v projednávaném případě jediná dotčená.
- ¹⁶⁵ V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že povinnost Komise zkoumat předem případnou protiprávní podporu společně s dotyčným členským státem, s tím, že si od něj v případě nutnosti vyžádá informace (rozsudek Soudního dvora ze dne 10. května 2005, *Itálie v. Komise*, C-400/99, Sb. rozh. s. I-3657, body 29 a 30), nemůže tento orgán zprostit jeho povinnosti zahájit formální vyšetřovací řízení zejména tehdy, pokud se ve světle získaných informací musí nadále vypořádat se značnými obtížemi spojenými s posouzením dotčeného opatření. Taková povinnost totiž vyplývá přímo z čl. 88 odst. 3 ES, jak je vykládán judikaturou, a je ostatně výslovně potvrzena ustanoveními čl. 4 odst. 4 ve spojení s čl. 13 odst. 1 nařízení č. 659/1999, pokud Komise po skončení předběžného šetření konstatuje, že protiprávní opatření vznáší pochybnosti ohledně své slučitelnosti (rozsudek Soudu ze dne 30. dubna 2002, *Government of Gibraltar v. Komise*, T-195/01 a T-207/01, Recueil, s. II-2309, body 69 a 72).

166 Podle ustálené judikatury je totiž postup na základě čl. 88 odst. 2 ES nevyhnutelný, pokud Komise zaznamená závažné obtíže při posouzení, zda je podpora slučitelná se společným trhem. Komise se tedy může pro vydání příznivého rozhodnutí o státním opatření omezit na předběžnou fázi podle čl. 88 odst. 3 pouze tehdy, pokud byla po prvním šetření přesvědčena, že toto opatření buď není podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, nebo, pokud je toto opatření kvalifikováno jako podpora, že je slučitelné se společným trhem. Pokud naproti tomu Komise po tomto prvním šetření nabude opačného přesvědčení, nebo pokud jí neumožní překonat veškeré obtíže, jež vyvstaly při posuzování slučitelnosti dotčeného opatření se společným trhem, je Komise povinna vyžádat si veškerá nezbytná stanoviska a zahájit za tímto účelem řízení podle čl. 88 odst. 2 ES (výše uvedené rozsudky *Matra v. Komise*, bod 33, a *Komise v. Sytraval a Brink's France*, bod 39; rozsudky Soudu ze dne 10. května 2000, *SIC v. Komise*, T-46/97, Recueil, s. II-2125, bod 71, a ze dne 15. března 2001, *Prayon-Rupel v. Komise*, T-73/98, Recueil, s. II-867, bod 42).

167 Tato povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení je dána zejména tehdy, pokud Komise poté, co provedla na základě informací předaných dotyčným členským státem dostatečný přezkum sporného státního opatření, má nadále pochybnosti o existenci prvků podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, jakož i o jeho slučitelnosti se společným trhem (výše uvedený rozsudek ze dne 10. května 2005, *Itálie v. Komise*, body 47 a 48).

168 V projednávaném případě je namístě uvést, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně neumožňuje okolnost, že Komise přihlédla k zájmu dotyčného členského státu na rychlém získání rozhodnutí, sama o sobě předpokládat, že se tento orgán za účelem rozhodnutí o nezahájení formálního vyšetřovacího řízení opíral o jiná kritéria, než jsou kritéria týkající se neexistence značných obtíží při posouzení.

169 Pokud jde o konzultační dokument ze dne 9. prosince 2002, který byl vydán po přijetí napadeného rozhodnutí, nemůže být tento dokument zohledněn za účelem

posouzení legality tohoto rozhodnutí. Podle ustálené judikatury totiž mohou v rámci žaloby na neplatnost být komplexní posouzení uskutečňovaná Komisí zkoumána pouze na základě skutečností, které měla k dispozici v okamžiku, kdy tato posouzení uskutečňovala (rozsudky Soudu ze dne 6. října 1999, *Kneissl Dachstein v. Komise*, T-110/97, Recueil, s. II-2881, bod 47, a *Salomon v. Komise*, T-123/97, Recueil, s. II-2925, bod 48).

- 170 Z toho plyne, že pouze argumenty, jichž se žalobkyně užitečně dovolává na podporu projednávaného žalobního důvodu a které se týkají tvrzeného nesouladu ve vymezení působnosti AGL, potvrzují argumenty, jež uvedla v rámci žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 87 odst. 1 ES.
- 171 Jak přitom Soud již rozhodl, vymezení věcné působnosti takové ekologické daně, jako je AGL, spadá do pravomoci dotyčného členského státu, který může svobodně stanovit své priority v oblasti environmentální politiky (viz body 115 a 116 výše). V tomto kontextu z výše uvedených úvah vyplývá (viz body 139 a 140 výše), že se Komise mohla domnívat, aniž by se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že neexistují žádné pochybnosti o tom, že vymezení věcné působnosti AGL neobsahuje prvek státní podpory. Krom toho osvobození vývozu mohlo být nesporně odůvodněno povahou AGL jako nepřímé daně (viz body 151 a 153 výše). Za těchto podmínek ani z úvah obsažených v rozsudku High Court of Justice ze dne 19. dubna 2002, ani z prohlášení vedlejšího účastníka ohledně vysvětlení jeho volby nepodrobit některé materiály AGL ve snaze o zachování mezinárodní konkurenceschopnosti dotyčných odvětví, ani z tvrzené složitosti vymezení dotyčného trhu, jichž se dovolává žalobkyně, není zřejmá existence značných obtíží, pokud jde o kvalifikaci AGL s ohledem na kritérium selektivity.
- 172 Za těchto podmínek je nutno konstatovat, že Komise nepřekročila meze své posuzovací pravomoci, když se domnívala, že přezkum uskutečněný s ohledem na čl. 87 odst. 1 ES a týkající se jak vymezení věcné působnosti AGL, tak osvobození

vývozu od daně, nepředstavuje značnou obtíž, na jejímž základě by Komise byla povinna zahájit formální vyšetřovací řízení.

- 173 Z toho plyne, že žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti zahájit formální vyšetřovací řízení musí být zamítnut.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinností Komise při předběžném šetření

Argumenty účastníků řízení

- 174 Žalobkyně tvrdí, že Komise neprovedla pečlivý a nestranný přezkum její stížnosti. Komise podle žalobkyně ostatně v žalobní odpovědi připustila, že napadené rozhodnutí přijala na žádost vedlejšího účastníka rychle.

- 175 Komise mimoto v napadeném rozhodnutí dostatečně nevyložila důvody pro zamítnutí její stížnosti. Nezabývala se nesoulady, na které jasně poukázala žalobkyně ve své stížnosti, jako je zdanění sekundárních materiálů vzešlých z výroby nezdaněného vápence a nezdanění břidlice těžené za účelem jejího použití jako kamenivo. Pokud jde krom toho o vývozy, napadené rozhodnutí podle žalobkyně nezkoumá otázku osvobození vývozu materiálů nízké kvality od daně.

- 176 Komise tuto argumentaci odmítá. Namítá, že všechny otázky vznesené v této stížnosti, které jsou ostatně totožné s otázkami uvedenými v první stížnosti, byly v napadeném rozhodnutí zkoumány. Samotný časový průběh vysvětluje neuvedení stížnosti žalobkyně v bodě 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který odkazuje na první stížnost.

Závěry Soudu

- 177 Podle ustálené judikatury je Komise v případě, že jí třetí zúčastněné osoby předloží stížnosti týkající se státních opatření, která nebyla oznámena v souladu s čl. 88 odst. 3 ES, povinna v zájmu řádného uplatňování základních pravidel Smlouvy týkajících se státních podpor provést v rámci předběžného šetření pečlivé a nestranné posouzení těchto stížností (výše uvedené rozsudky Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 62, a SIC v. Komise, bod 105).
- 178 V projednávaném případě žalobkyně neuvádí žádnou závažnou okolnost, která by umožňovala předpokládat, že Komise neprovedla dostatečné přezkoumání spisu. Z písemností uložených ve spise naopak vyplývá, že tento orgán vyzval orgány Spojeného království, aby se vyjádřily k hlavním vytýkaným skutečnostem obsaženým ve stížnosti žalobkyně, a že je požádala o doplňující informace, které byly podány ve výše uvedeném dopise ze dne 19. února 2002. V tomto kontextu a při neexistenci jakékoli další indicie nelze pouze na základě okolnosti, že napadené rozhodnutí bylo přijato rychle, dospět k závěru, že spis byl přezkoumán nedostatečně.
- 179 Krom toho je třeba podotknout, že Komise sdělila napadené rozhodnutí určené dotčenému členskému státu žalobkyni v souladu se zásadou řádné správy. Toto

rozhodnutí přitom dostatečně uvádí důvody pro zamítnutí vytýkaných skutečností vylíčených ve stížnosti žalobkyně, jak již bylo rozhodnuto (viz body 144, 145 a 155 výše).

180 Z toho plyne, že žalobní důvod vycházející z porušení povinností Komise při
181 předběžném šetření musí být zamítnut.

181 Na základě všech těchto důvodů musí být žaloba zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

182 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci,
uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch,
požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení
a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namístež posledně uvedené uložit náhradu
nákladů řízení.

183 Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce nesou členské státy, které vstoupily do
řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení. Z toho plyne, že Spojené
království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

Soud (druhý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) Žalobkyně ponese vedle vlastních nákladů řízení náklady řízení vynaložené Komisí.**
- 3) Vedlejší účastník ponese vlastní náklady řízení.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. září 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

J. Pirrung

Obsah

Skutkový základ sporu	II - 2800
Finance Act 2001	II - 2801
Správní řízení a řízení před vnitrostátním soudem	II - 2802
Napadené rozhodnutí	II - 2804
Řízení	II - 2807
Návrhová žádání účastníků řízení	II - 2808
K přípustnosti	II - 2809
Argumenty účastníků řízení	II - 2809
Závěry Soudu	II - 2812
K věci samé	II - 2819
K žalobním důvodům vycházejícím z porušení čl. 87 odst. 1 ES a nedostatku odůvodnění	II - 2819
Argumenty účastníků řízení	II - 2819
Závěry Soudu	II - 2828
— Věcný rozsah působnosti AGL	II - 2830
— Osvobození vývozu od daně	II - 2843
K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti zahájit formální vyšetřovací řízení	II - 2845
Argumenty účastníků řízení	II - 2845
Závěry Soudu	II - 2847
K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinností Komise při předběžném šetření	II - 2850
Argumenty účastníků řízení	II - 2850
Závěry Soudu	II - 2851
K nákladům řízení	II - 2852